

УДК 351.74:303.442.3

Кардашевський Юрій Романович,
доктор філософії у галузі права,
Національне антикорупційне бюро України,
м. Київ, Україна
ORCID ID 0009-0009-8940-6384

СТАНОВЛЕННЯ МОДЕЛІ ПРАВООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ, КЕРОВАНОЇ АНАЛІТИЧНОЮ РОЗВІДКОЮ

У статті акцентовано увагу на сучасних питаннях реформування правоохоронної діяльності на основі упровадження нової моделі Intelligence-Led Policing (ILP) – поліцейської діяльності, керованої аналітичною розвідкою. Акценти зроблено на становленні інших сучасних моделей правоохоронної діяльності, зокрема Problem Oriented Policing (POP), Community policing та КОМПСТАТ, їх змістових особливостях, перевагах та недоліках, а також на порівнянні сутнісних змін, які вони привносили в роботу поліцейських. Зазначено про активне їх упровадження саме поліцейськими Великої Британії та США. Водночас акцентовано на тому, що модель Intelligence-Led Policing стала результатом еволюційних змін у правоохоронній діяльності цих країн, яка увібрала в себе новації POP, Community policing та КОМПСТАТ.

Ключові слова: *Intelligence-Led Policing, ILP, Problem Oriented Policing, POP, Community policing, КОМПСТАТ.*

Модель правоохоронної діяльності, керована аналітичною розвідкою, що в англomовному світі називається Intelligence-Led Policing (або ILP), займає важливе місце у реформуванні правоохоронної діяльності в Україні. Ця модель передбачає збір та аналіз даних й інформації, їх подальшу інтерпретацію для прийняття обґрунтованих управлінських рішень, зокрема і щодо проблем злочинності, використовуючи при цьому різноманітні аналітичні інструменти та інформаційні технології.

Українські правоохоронні органи вже застосовують певні аспекти моделі ILP, але загалом вона ще не була повністю впроваджена. Ця модель може допомогти забезпечити більш ефективне використання обмежених ресурсів, а також ефективнішу боротьбу зі злочинністю шляхом підвищення якості аналітики та забезпечення належної реакції на виявлені проблеми злочинності.

Модель “Intelligence-led policing” (ILP) має велику актуальність у реформуванні правоохоронної діяльності не лише в Україні, але й у багатьох інших країнах світу. Оскільки однією з переваг ILP є можливість більш точного та ефективного визначення проблем безпеки і злочинності в регіоні. Зокрема, ця модель дозволяє збирати та аналізувати різноманітну інформацію (наприклад, статистику злочинності, повідомлення від громадськості, дані із соціальних мереж тощо) з

метою виявлення тенденцій та патернів, що можуть вказувати на наявність потенційних проблем безпеки.

До того ж ІЛР дозволяє зосередитися на попередженні злочинності, а не тільки на реагуванні на неї. Наприклад, на основі аналізу даних про злочинність у певному районі поліція може прийняти стратегічні рішення щодо підвищення патрулювання, зміни режиму роботи служби таксі у вечірні години тощо.

У світі ІЛР вже успішно застосовується у Великій Британії, США, Канаді, Австралії, Новій Зеландії тощо. У багатьох з них, зокрема у Великій Британії, ІЛР вже відзначена як важливий чинник у зменшенні рівня злочинності та одна з найбільш перспективних моделей правоохоронної діяльності. Успішна реалізація такої моделі може привести до зменшення злочинності та збільшення довіри населення до правоохоронних органів.

Метою статті є ретроспективний аналіз становлення “Intelligence-led policing” (ІЛР) з акцентом на змістовних характеристиках та перевагах з-поміж інших моделей правоохоронної діяльності.

У цьому контексті важливим є напрацювання системи знань щодо характерних особливостей новаційних підходів у правоохоронній діяльності країн з розвиненими правоохоронними системами. Зокрема, усвідомлення сучасних трендів та реального пізнання сутності нових підходів в організації діяльності органів правопорядку, місця аналітики в процесі вироблення та ухвалення рішень, що дасть можливість сформулювати відповідний базис подальшого упровадження новацій правоохоронної діяльності в Україні.

“Intelligence-led policing” (ІЛР) має порівняно коротку історію свого поширення та використання, починаючи з 60–70-х років минулого сторіччя. Водночас на практиці це поняття досить плутано застосовують щодо різноманітних дискретних процесів “боротьби зі злочинністю”, які покладаються на зусилля аналітиків, що займаються “картуванням злочинності”, “аналізом структури злочинності”, “аналізом даних”, про що зазначають у своїх публікаціях зарубіжні вчені та фахівці, зокрема Коуп, Реткліф, Хітон [1; 2; 3]. Існує ще один вимір ІЛР, який також покладається на аналітиків та інших фахівців, але в цьому другому випадку акцент робиться на визначенні груп або осіб, які використовують таємні методи, з обмеженням певних свобод або іншим втручанням для запобігання подальшим правопорушенням (Петерсон, Магуайр та Джон [4; 5]). Водночас на перший план виходять й інші стратегії, які варто більш детально розглянути, оскільки кожна з них була викликом традиційній парадигмі реактивної поліцейської діяльності.

Можна стверджувати, що саме запровадження в 1967 році підрозділів патрульної поліції (Unit Beat Policing, UBP) заклало фундамент сучасної моделі ІЛР. Спеціалізація патрульної функції локально забезпечила інформаційно-аналітичну складову в основній системі поліцейської діяльності, на чому базується і сучасна структура аналітичної розвідки. Введення посади упорядника (англ. *collator*) [6] – особи, відповідальної за збір і оцінку інформації, зібраної патрульними, – стало важливою віхою в розвитку стратегій, заснованих на аналітичній діяльності, і спеціалізації поліцейських кадрів. Хоча деякі дослідники, зокрема Райнер [7] і Ваддінгтон [8], критично ставилися до “пониження статусу” патрульної функції поліції, яке супроводжувало ці зміни.

Як правило, розробка та упровадження моделі ІЛР пов'язані зі зростаючою загрозою організованої (особливо транснаціональної) злочинності, пошуком реальних доказів (англ. *better evidence*) на фоні менш ефективного традиційного розслідування злочинів, яке покладалося на зізнання підозрюваних у їх вчиненні [9], а також з доступністю все більш складних технологій спостереження (зокрема, інформаційних) в сучасну еру (Реткліф, Манінг [10; 11]). Джанет Чан припускає, що привабливість ІЛР для поліцейського керівництва полягає в тому, що вона обіцяє нові, орієнтовані на вирішення проблем, засновані на даних аналітичної розвідки, підходи до боротьби з дедалі більш витонченими і небезпечними правопорушниками [12]. Водночас Роберт Райнер стверджував, що привабливість нової моделі полягала в тому, що вона пропонувала вирішення проблем, пов'язаних із традиційною поліцейською тактикою, яка була “надто розпорошена серед безлічі потенційних жертв і правопорушників, щоб досягти значного превентивного охоплення або виявлення” [7, с. 23].

Проблемно-орієнтована поліцейська діяльність (*Problem Oriented Policing – POP*) була ще одним з проактивних підходів, які були застосовані британською поліцією в цей період. Герману Гольдштейну приписують зародження стилю, відомого як POP у США, і його ідеї поширилися по всьому розвиненому світу [13]. Тім Ньюберн стверджує, що ніхто не мав більшого впливу на переорієнтацію поліцейської діяльності на вирішення проблем, ніж Гольдштейн, і що його робота не тільки вплинула на практичну діяльність поліції в усьому світі за останні 30 років, “але й породила цілу низку споріднених моделей поліцейської діяльності за цей час” [14].

Гольдштейн стверджував, що постійний акцент на вдосконаленні поліцейської організації, що було характерно для поліцейської діяльності в усьому західному світі в той час, навряд чи підвищить рівень послуг, що надаються населенню. Замість цього поліцейські відділи повинні прагнути зменшити кількість проблем, які потрапляють до їхньої уваги, до прийняттого рівня (в межах наявних ресурсів), взявши на себе зобов'язання щодо більш систематичних процесів з'ясування їхнього походження та причин. Це означало б більш конкретне визначення проблем, збір інформації як із зовнішніх, так і з внутрішніх джерел, а також ширший, ніж досі, пошук рішень [15].

У Великій Британії POP зазвичай вводився в дію за допомогою стандартизованого набору інструментів аналізу і сканування навколишнього середовища. Британські аналітики надають перевагу методу SARA (*Scanning, Analysis, Response and Assessment*) – послідовному процесу, що включає в себе почергово: (екологічне) сканування, (розвідувальний) аналіз, реагування та оцінку (або оцінку адекватності реагування). Водночас аналітики також можуть використовувати трикутник аналізу проблеми (*Problem Analysis Triangle – PAT*). PAT заохочує аналітиків розглядати проблеми з точки зору жертви, кривдника та оточення.

Проблемно-орієнтований підхід вимагає від поліції більшої ініціативності у вирішенні проблем, а також може вимагати від неї більшої активності у встановленні партнерських відносин з місцевими громадами. Гольдштейн вважав, що це буде позитивно сприйнято керівництвом поліції, оскільки це не буде розглядатися як виклик “панівній системі цінностей” [13]. Однак він недооцінив

опір рядового складу поліції. Наприклад, дослідники виявили, що залучення цивільних аналітиків для “вирішення проблем” не віталось повсюдно, а опір часто призводив до “зловживань і виключення” аналізу з оперативного реагування [16].

Ще однією моделлю, що заслуговує на особливу увагу, є Community policing (поліція громади), яка базується на взаємодії поліції з населенням. Community policing характеризується прихильністю до POP і спирається на “децентралізацію та переорієнтацію патрулювання” в бік сприяння більш тісному контакту та діалогу між поліцією та громадянами [17]. У принципі, Community policing реагує на потреби громади і прагне до партнерства та вирішення проблем. Водночас стверджується, що рух був стимульований у 1970-х роках закликами до поліції тісніше співпрацювати з громадами, яким вона служить [18].

У Великій Британії перший авторитетний заклик до створення системи охорони правопорядку, яка була б краще пристосована до потреб громадян, зробив Джон Алдерсон, головний констебль Девону та Корнуолу, у 1977 році. Стратегії взаємодії поліції з населенням стали звичним явищем у британській поліції, і багато міжвідомчих підходів до вирішення проблем, які вони породили, відповідають превентивним проактивним поліцейським стратегіям, що заохочувалися усіма послідовниками. Однак у 1970-х роках такі ініціативи різко контрастували з авторитарною позицією більшості у британській поліції, яка рішуче виступала за збереження статус-кво у сфері контролю над злочинністю [19].

Community policing пов'язана з ініціативами із запобігання та зниження рівня злочинності, часто у партнерстві з населенням. Перші офіційні партнерства у вигляді груп зв'язку поліції з громадою з'явилися у 1981 році, а їх подальший розвиток заохочувався різноманітними циркулярами та консультаційними документами Міністерства внутрішніх справ. Фахівці сходяться на думці, що найбільш значущою подією в цьому контексті стала доповідь Моргана на Постійній конференції з питань запобігання злочинності у 1991 році. Він запропонував, щоб місцеві органи влади з їх широкими повноваженнями у сфері освіти, житлового будівництва та планування, що впливає “на розвиток негативних кримінальних проявів та їх фактичне поширення”, відігравали свою роль у запобіганні злочинності [20].

Ідея партнерства отримала значний поштовх після прийняття Закону про боротьбу зі злочинністю та безпорядками 1998 року (*Crime and Disorder Act, CDA*), який поклав на головних констеблів та місцеві органи влади обов'язок сформуванню стратегію зниження рівня злочинності на основі аудиту злочинності на місцевому рівні. Ці стратегії перетворилися на програму взаємодії поліції з населенням, яку згодом впроваджували головні офіцери поліції по всій Британії. Нік Тіллі стверджував, що цю програму найкраще розуміти як спробу об'єднати ключові елементи POP та ILP [18].

Продовжуючи аналіз розвитку аналітичної складової у правоохоронній діяльності, важливим є виділення моделі під назвою КОМПСТАТ. Слово КОМПСТАТ увійшло в поліцейський лексикон у 1994 році. Воно було запропоноване керівництвом Департаменту поліції Нью-Йорка (NYPD) і сформувалося на основі скорочення термінів “комп'ютерна статистика” або “порівняльна

статистика”. КОМПСТАТ підтримав кампанію нового мера Рудольфа Джуліані, спрямовану на зниження рівня злочинності в місті. Ідея COMPSTAT полягала в тому, що чітке управління оперативними ресурсами є ключем до досягнення цієї мети.

Джуліані призначив Вільяма Браттона комісаром поліції. Отримавши свободу дій для реорганізації поліції Нью-Йорка, Браттон розпочав програму структурних змін, підкріплену вірою в нову ортодоксальність американського поліцейського мислення [21]. Процес КОМПСТАТ мав на меті забезпечити збір інформації та управління нею таким чином, щоб ресурси можна було спрямувати на вирішення найбільш нагальних проблем поліції. Стверджувалося, що механізми внутрішньої підзвітності мали вирішальне значення для успіху проєкту [21]. Керівники поліцейських дільниць отримали повноваження вирішувати проблеми на своїх територіях на власний розсуд, але були зобов’язані звітувати про свої рішення перед керівництвом поліції Нью-Йорка. Щотижневі наради з питань стратегії боротьби зі злочинністю, на яких керівники звітували про результати своєї роботи, проходили в “насиченому даними середовищі”; центральне місце в цих нарадах займав статистичний аналіз, що містився в щотижневому звіті COMPSTAT [22].

Наради з КОМПСТАТу підвищували внутрішню підзвітність і характеризувалися вимогливістю до керівників дотримуватися стандартів. Постійне порушення стандартів означало пониження в посаді або й гірше. Протягом 18 місяців Браттон перевів третину начальників дільниць і звільнив чотирьох з п’яти керівників поліції Нью-Йорка найвищого рівня [23]. Він заявляв, що принципи КОМПСТАТ мають впливати на прийняття рішень на всіх рівнях поліції міста. Однак було знайдено мало доказів того, що на практиці відбулося поширення цілей і завдань системи. КОМПСТАТ зосередив прийняття стратегічних рішень на верхівці організаційної ієрархії, замість того, щоб сприяти ініціативі серед рядового персоналу [24], а опитування поліцейських відомств США показало, що “рядові співробітники майже не знають про КОМПСТАТ, що він мало що змінює в їх повсякденній роботі, якщо взагалі щось змінює” і не “представляє радикальної трансформації у способах роботи цих відомств” [24, с. 291].

Незважаючи на результати цих досліджень, очевидний успіх КОМПСТАТу призвів до впровадження подібних процесів і широкого інтересу з боку практиків та дослідників у Сполучених Штатах і за їх межами. Хейз і Гріффіц (обидва старші керівники столичної поліції в 1990-х роках, які відвідали Нью-Йорк, щоб побачити ідеї Браттона на практиці) широко вітали розробку COMPSTAT і підтримали її впровадження у Великій Британії [25; 26]. Хейз вважав, що елементи процесу КОМПСТАТ можуть бути впроваджені у Великій Британії, але очікування щодо його успіху в повному обсязі були нереальними через обмеженість ресурсів, зокрема на регіональному та національному рівнях. Але в контексті зазначеного важливо підкреслити, що жоден з них не розглядав КОМПСТАТ як заміну існуючим механізмам управління та нагляду.

КОМПСТАТ був розроблений для обслуговування поліції Нью-Йорка та громади міста. Не передбачалося, що вона відіграватиме якусь роль у вирішенні проблем на рівні штату або на федеральному рівні, і в цьому відношенні процес можна розглядати як досить внутрішньо орієнтований (втім, повна відсутність

фінансування програми на рівні штату або на федеральному рівні може пояснити цю очевидну вузькопрофільність). Але потрібно зазначити, що КОМПСТАТ досяг успіху в США, тому що він доповнював існуючі процеси вирішення стратегічних проблем, тому і досягнув так багато в Нью-Йорку. Однак більша привабливість COMPSTAT для поліцейських департаментів США полягала в тому, що, хоча він обіцяв інновації в організації, стратегії і тактиці, насправді він не “вимагав революції в організаційній структурі мілітаризованої моделі охорони правопорядку” [22].

Замість того, щоб запропонувати реальну реформу, КОМПСТАТ лише зміцнив традиційні елементи контролю раціонально-правової, бюрократичної, поліцейської організаційної моделі в США, що зробило систему більш прийнятною для менеджменту та керівництва.

Таким чином, проведений аналіз основних тенденцій формування та упровадження ключових моделей поліцейської діяльності, що активно використовували аналітичні процеси задля прийняття управлінських рішень у правоохоронній діяльності, а також порівняння сутнісних змін, які вони привносили в роботу поліцейських, дають достатньо підстав стверджувати, що модель “Intelligence-led policing” (ILP) виникла саме завдяки професійному пошуку в системі правоохоронної діяльності, зокрема в поліції Великої Британії та США. Проблемно-орієнтована поліцейська діяльність (*Problem Oriented Policing – POP*), Community policing (поліція громади) та КОМПСТАТ – це моделі, які стоять поруч з ILP і у сукупності формують бачення та реалізують більш широкий спектр завдань і можливостей підвищення ефективності правоохоронної діяльності, керованої аналітичною розвідкою.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Cope, Nina*. Intelligence-led Policing or Policing-led Intelligence? Integrating Volume Crime Analysis into Policing. *British Journal of Criminology*, Volume 44 (2). 2004. P. 188–203.
2. *Ratcliffe, Jerry* (2002). Intelligence-Led Policing and the Problems of Turning Rhetoric into Practice. *Policing and Society* 12: 53–66.
3. *Heaton, Robert*. The Prospects for Intelligence-Led Policing: Some Historical and Quantitative Considerations. *Policing and Society* 9, 2000. 4: 337–356.
4. *Peterson, Marilyn*. Intelligence-Led Policing: The New Intelligence Architecture. Washington: US Department of Justice. 2005.
5. *Maguire, Mike and John, Tim*. Intelligence, Surveillance and Informants: Integrated Approaches. London: Home Office. 1995.
6. *Wilmer M.A.P.* Crime and Information Theory. Edinburgh: Edinburgh University Press. 1970.
7. *Reiner, Robert*. The Politics of the Police (4th ed.). Oxford: OUP. 2010.
8. *Waddington, P.A.J.* Police (canteen) Sub-culture: An Appreciation. *British Journal of Criminology* 39 (2), 1999. 286–308.
9. *Maguire, Mike*. Criminal Investigation and Crime Control. In T. Newburn (Ed) *Handbook of Policing*. Second edition. Cullompton: Willan. 2008.
10. *Ratcliffe Jerry* (Ed.). *Intelligence-led policing*. Cullompton, Willan. 2008.
11. *Manning, Peter* (2001). Technology’s ways, crime analysis and the rationalising of policing. *Criminal Justice* 1 (1), 83–103.
12. *Chan, Janet* (2003). Police and new technologies in T. Newburn (Ed.), *Handbook of Policing*. Cullompton: Willan, 655–679.
13. *Goldstein, Herman*. *Problem-Oriented Policing*. Philadelphia: Temple University Press. 1990.

14. *Newburn, Tim*. Policing since 1945 in Tim Newburn (Ed.), Handbook of Policing. Cullompton: Willan, 2003. 84–106.
15. *Eck, John and Spelman, William* (1988). ‘Who ya gonna call? The police as problem-solvers in Crime and Delinquency, Vol. 33, January, 31–52.
16. *Cope, Nina; Fielding, Nigel and Innes, Martin*. Smart Policing? The Theory and Practice of Intelligence-Led Policing. Unpublished report. 2003.
17. *Skogan, Wesley and Hartnett, Susan* (2005). Community Policing in Chicago. In Tim Newburn (Ed.), Policing: Key Readings. Cullompton: Willan, 428–441.
18. *Tilley, Nick*. Community Policing, Problem-Oriented Policing and Intelligence-Led Policing in Tim Newburn (Ed.), Handbook of Policing. Cullompton: Willan, 2003. 311–339.
19. *Savage, Stephen*. Police Reform: Forces for Change. Oxford: Oxford University Press. 2007.
20. *Byrne, Simon and Pease, Ken*. Crime Reduction and Community Safety in Tim Newburn (Ed.), Handbook of Policing. Cullompton: Willan, 2003. 286–310.
21. *Bratton, William*. Turnaround: How America’s Top Cop Reversed the Crime Epidemic. New York: Random House. 1998.
22. *Weisburd, David; Mastrofski, Stephen, Willis, James and Greenspan, Rosann*. Changing everything so that everything can remain the same: Compstat and American policing. In: D. Weisburd and A.A. Braga (eds.) Police Innovation: Contrasting Perspectives. New York: Cambridge University Press, 2006. pp. 284–301.
23. *Maple, Jack*. The Crime Fighter: Putting the Bad Guys Out of Business. New York: Doubleday. 1999.
24. *Willis, James; Mastrofski, Stephen and Weisburd, David*. Compstat in Practice: an in-depth analysis of three cities. New York: Police Foundation. 2003.
25. *Hayes, Brian*. Applying Bratton to Britain. 1998.
26. *Griffiths, William*. Zero Tolerance: the View from London in N. Dennis (Ed.), Zero Tolerance: Policing a Free Society. London: IEA Health and Welfare Unit. 1997.

REFERENCES

1. *Cope, Nina* (2004). Intelligence-led Policing or Policing-led Intelligence? Integrating Volume Crime Analysis into Policing. British Journal of Criminology, Volume 44 (2). P. 188–203 [in English].
2. *Ratcliffe, Jerry* (2002). Intelligence-Led Policing and the Problems of Turning Rhetoric into Practice. Policing and Society 12: 53–66 [in English].
3. *Heaton, Robert* (2000). The Prospects for Intelligence-Led Policing: Some Historical and Quantitative Considerations. Policing and Society 9. 4: 337–356 [in English].
4. *Peterson, Marilyn* (2005). Intelligence-Led Policing: The new Intelligence Architecture. Washington: US Department of Justice [in English].
5. *Maguire, Mike and John, Tim* (1995). Intelligence, Surveillance and Informants: Integrated Approaches. London: Home Office [in English].
6. *Wilmer M.A.P* (1970). Crime and Information Theory. Edinburgh: Edinburgh University Press [in English].
7. *Reiner, Robert* (2010) The Politics of the Police (4th ed.). Oxford: OUP [in English].
8. *Waddington, P.A.J.* (1999). Police (canteen) Sub-culture: An Appreciation. British Journal of Criminology 39 (2). 286–308 [in English].
9. *Maguire, Mike* (2008). Criminal Investigation and Crime Control. In T. Newburn (Ed) Handbook of Policing. Second edition. Cullompton: Willan [in English].
10. *Ratcliffe Jerry (Ed.)* (2008). Intelligence-led policing. Cullompton, Willan [in English].
11. *Manning, Peter* (2001). Technology’s ways, crime analysis and the rationalising of policing. Criminal Justice 1 (1), 83–103 [in English].
12. *Chan, Janet* (2003). Police and new technologies in T. Newburn (Ed.), Handbook of Policing. Cullompton: Willan, 655–679 [in English].
13. *Goldstein, Herman* (1990). Problem-Oriented Policing. Philadelphia: Temple University Press [in English].

14. *Newburn, Tim* (2003). Policing since 1945 in Tim Newburn (Ed.), Handbook of Policing. Cullompton: Willan. 84–106 [in English].
15. *Eck, John and Spelman, William* (1988). Who ya gonna call? The police as problem-solvers in Crime and Delinquency, Vol. 33, January, 31–52 [in English].
16. *Cope, Nina; Fielding, Nigel and Innes, Martin* (2003). Smart Policing? The Theory and Practice of Intelligence-Led Policing. Unpublished report [in English].
17. *Skogan, Wesley and Hartnett, Susan* (2005). Community Policing in Chicago. In Tim Newburn (Ed.), Policing: Key Readings. Cullompton: Willan. 428–441 [in English].
18. *Tilley, Nick* (2003). Community Policing, Problem-Oriented Policing and Intelligence-Led Policing in Tim Newburn (Ed.), Handbook of Policing. Cullompton: Willan. 311–339 [in English].
19. *Savage, Stephen* (2007). Police Reform: Forces for Change. Oxford: Oxford University Press [in English].
20. *Byrne, Simon and Pease, Ken* (2003). Crime Reduction and Community Safety in Tim Newburn (Ed.), Handbook of Policing. Cullompton: Willan. 286–310 [in Ukrainian].
21. *Bratton, William* (1998). Turnaround: How America's Top Cop Reversed the Crime Epidemic. New York: Random House [in English].
22. *Weisburd, David; Mastrofski, Stephen.; Willis, James and Greenspan, Rosann* (2006). Changing everything so that everything can remain the same: Compstat and American policing. In: D. Weisburd and A.A. Braga (eds.) Police Innovation: Contrasting Perspectives. New York: Cambridge University Press. P. 284–301 [in English].
23. *Maple, Jack* (1999). The Crime Fighter: Putting the Bad Guys Out of Business. New York: Doubleday [in English].
24. *Willis, James; Mastrofski, Stephen and Weisburd, David* (2003). Compstat in Practice: an in-depth analysis of three cities. New York: Police Foundation [in English].
25. *Hayes, Brian* (1998). Applying Bratton to Britain [in English].
26. *Griffiths, William* (1997). Zero Tolerance: the View from London in N. Dennis (Ed.), Zero Tolerance: Policing a Free Society. London: IEA Health and Welfare Unit [in English].

UDC 351.74:303.442.3

Kardashevskiy Yurii,PhD (Law), National Anti-Corruption Bureau of Ukraine,
Kyiv, Ukraine,
ORCID ID 0009-0009-8940-6384

ESTABLISHMENT OF A MODEL OF INTELLIGENCE-LED POLICING

The article focuses on the current issues of law enforcement reform based on the introduction of a new model of Intelligence-Led Policing (ILP), which involves the collection and analysis of data and information, and their subsequent interpretation for making informed management decisions, including on crime, using various analytical tools and information technologies. The author emphasizes its important place in reforming law enforcement in Ukraine. The author emphasizes the advantages of ILP: the ability to more accurately and effectively identify security and crime problems in the region; this model allows collecting and analyzing various information (e.g., crime statistics, public reports, social media data, etc.) in order to identify trends and patterns that may indicate the presence of potential security problems.

Emphasis is placed on the establishment of other modern models of law enforcement, such as Problem Oriented Policing (POP), Community policing and COMPSTAT, their substantive features, advantages and disadvantages, as well as

comparing the essential changes they brought to the work of police officers. POP was typically implemented through a standardized set of environmental analysis and scanning tools and required the police to be more proactive in solving problems, and may also require more proactive in establishing partnerships with local communities. Community policing is characterized by a commitment to POP and relies on decentralization and a reorientation of patrolling towards promoting closer contact and dialogue between police and citizens. The COMPSTAT process was intended to ensure that information was collected and managed so that resources could be directed to the most pressing police problems.

It is noted that they are being actively implemented by police in the UK and the USA. At the same time, it is emphasized that the Intelligence-Led Policing model was the result of evolutionary changes in law enforcement in these countries, which incorporated the innovations of POP, Community policing and COMPSTAT.

UDC 342.7:343.9

Keywords: Intelligence-Led Policing, ILP, Problem Oriented Policing, POP, Community policing, COMPSTAT.

Отримано 10.04.2023